

Ո՛Վ ՄԵՌ ԵԼՆԵՐՍ

Ո՛վ մեռելներս անքիւ, դուք նորէն շուրջս ահա՛,
 Ձի չանցնիր օր մը երբեք որ նայուածքիս դէմ չի գայ
 Ձեր կերպարանքը բարի, աղօթամած աչքերով,
 Ու ձեր թեւերը սամուկ գիւս չի գրկեն անխըռով:

Դուք ալեհեր ու զառամ եւ կամ ժպտուն պարմանի,
 Գերեզմանուած կամ անյայտ՝ առանց խնկոտ շիրիմի,
 Կարօտ ինձի՞՞ թէ կեանքին՝ կուգամ հոգւոյս իմ վերեւ
 Ձեր անսահման բոստերով, արիւնտ կամ ձիւնահեւ:

Կը գգամ թէ միշտ աւելի կը մօտենամ ձեր համբուն,
 Սեւեռաբիթ ցընօրին՝ ուղեւորի մը հանգոյն,
 Երբ իրական եղաւ սոսկ վիշտը, մասներն իր բիւրեղ

ձմեցին սիրքս անվերջ, ո՛վ մեռելներս բարի,
 Ա՛լ զըբայիք ձեր եղբօր մահացուքեան ծառաւի,
 Եւ փակէիք իր աչքերը համբոյրով մը լուսեղ...

Ա.ՐՍԵՆ ԵՐԿԱԹ

PARADOX

Թէ այս է կեանքը, անիմաստ է ան,
 Եւ նիզը մարդուն կ'անցնի ընդունայն.
 Կ'ըսեն բայց հոգին անմահ է յաւէս,
 Կ'ըսեն հոգին ալ կը ջնջուի անհետ,
 Ըմբռնելի չեն երկուքն ալ մըտքին,
 Հէք աղամորդին երկրին, երկինքին
 Միջեւ անդադար այսպէս տարբեր,
 Լոյսին չըհասնող, սակայն հողէն վեր:

Փետրուար 1952

Մ. ՄԱՆՈՒԿԵԱՆ

ՔԱՌԵԱԿՆԵՐ

Հէք բախտակից քալէ անվախ այս համբան,
 Սիրով կըրէ ծանր խաչըդ քու ուսին,
 Հաւատա՛ թէ կայ նպատակ մ'անպայման,
 Թէ խաւարէն կը բարձրանաս դուն լոյսին:

Փետրուար 1952

Մ. ՄԱՆՈՒԿԵԱՆ

(Ն. Ս. Մ. Ս. Կ.)

Արդեօք նիմա ի՞նչ կ'ընես, իմ աղուոր զուարթուն,
 Կը կարդա՞ս թէ կըզբօսնիս, ԲՈՒՆ ես թէ արթուն,
 Կը զգա՞ս միթէ կաօսըս ինչպէս է յորդեր,
 Ըսպասցընե՞ս պիտի դեռ, վերադարձի՛ր տուն:

Փետրուար 1952

Մ. ՄԱՆՈՒԿԵԱՆ

ԵՍ ՀԱՐՑՈՒՑԻ ԾԱՂԻԿԻՆ

Ես հարցուցի ծաղիկին
 Թ'ինչպէս կ'նայի ան կեանքին.
 Հծծեց «կեանքն է քաղցրագին:
 «Կ'ըմպեմ ես շողմ արեւուն,
 «Կը գինովնամ ես հովուն
 «Գրկանքներէն խրոտվուն:
 «Սիւփն երգով կ'օրօրեմ
 «Բիլ երազըս մեղմօրէն,
 «Եւ աստերու լոյսին տակ,
 «Ես մարգրիտներ կը բարեմ
 «Եւ կուրծքս կը զարդարեմ,
 «Արփայն ցոլերն անոնց նեւ
 «Շօքը գոյնով կը պարեն:
 «Երբեմն թիթեռ մը կուգայ,
 «Թրուչող բանտ մը աղուոր,
 «Ինչպէս երազ նեռաւոր,
 «Իմ օրքներէս կ'արբենայ
 «Եւ ծոցիս մէջ կըմնանայ:

«Եւ երազիմ' պէս
 «Կ'անցնի կեանքս այսպէս»:

Մ. ՄԱՆՈՒԿԵԱՆ

